

Kelly Harrell en *Charles Giteau*, een ballad over de moordenaar van President Garfield en hoewel de tune ouder was dan de tijd toen die moord werd gepleegd en niemand die rechten had opgeëist, zorgde producer Ralph Peer ervoor dat de song onder Kelly Harrell's eigen naam kon worden geregistreerd, ook weer iets waarmee Peer zich in gunstige zin onderscheidde van al zijn collega's, reden ook waarom hij artiesten als geen ander vertrouwen inboezemde.

Uncle Eck Dunford was ook één van die namen die hem trouw volgden van Okeh naar Victor en je zou voor minder: je moest om door hem te worden opgenomen niet helemaal naar New York of Chicago, Ralph Peer kwam zelf naar je toe! Hij was de eerste platenproducer die zuidelijke artiesten in hun vertrouwde omgeving kwam opnemen.

4	Skip To Ma Lou, My Darling	(trad.)	Victor
	UNCLE ECK DUNFORD		YT

Skip To Ma Lou, bekend van Lead Belly tot Judy Garland en van Woody Guthrie tot Pete Seeger, werd voor het eerst door Uncle Eck Dunford opgenomen in het plaatsje Bristol op de grens van Virginia en Tennessee in de zomer van 1927. Skip To Ma Lou van Uncle Eck hoorde bij de eerste nummers die toen werden vastgelegd en net als met ons vorige nummer zorgde producer Ralph Peer ervoor dat de *rechten* hierop Eck Dunford *zelf* toekwamen, publicatierechten uitgezonderd, *die* hield Peer voor zich.

Met ambulante opnameapparatuur, inclusief de toen gloednieuwe elektrische microfoons, was Peer in Bristol neergestreken nadat hij zijn komst zorgvuldig en ruim van tevoren had laten aankondigen, in ronkende pamfletten, 50 dollar cash per opname belovend, 25 dollar voor de medemuzikanten. Dat werd *drummen* de eerste dagen, geen wonder. Zo kon Ralph Peer naar eigen goeddunken *triage* plegen. Uit de oogst van de allereerste sessiedag: diezelfde Eck Dunford samen met Ernest V. Stoneman in *Midnight On The Stormy Deep*.

3:13	5	Midnight On The Stormy Deep	(Hauff)	Victor
		ERNEST STONEMAN & ECK DUNFORD		L72 16

The Originals gefocust op Ralph Peer-opnamen, meer bepaald de sessies die wellicht het meest met *zijn* naam geassocieerd zijn gebleven: de *Bristol Sessions* in 1927 en misschien herkende je in deze *Midnight On The Stormy Deep* een vage aanzet voor Johnny Cash's *San Quinten*! Geen wonder trouwens, Johnny

noemde die Bristol recordings ooit "*the single most important event in the history of country music*". Een persoonlijke reden daartoe is dat die sessies tevens het begin betekenden van de carrière van zijn zingende schoonfamilie!

2:46	6	Single Girl, Married Girl	(Carter)	Victor
		CARTER FAMILY		HS3A11

Single Girl, Married Girl, debuutopname in Bristol voor *The Carter Family*, waaronder de schoonmoeder van Johnny Cash: Maybelle Carter, hier samen met haar zus Sara in een song toegeschreven aan die haar echtgenoot A.P. Carter, ook al was dit - zoals wel vaker in hun repertoire - oorspronkelijk gebaseerd op een Britse folk-melodie. Ook al betekende deze opname voor hen het begin van een vruchtbare carrière heeft Sara Carter nooit echt gehouden van *Single Girl*. Gelukkig was *haar* beoordelingsvermogen niet doorslaggevend in tegenstelling tot dat van producer Ralph Peer. Hun *Keep On The Sunny Side*, uitgerekend de song die hen het meeste opbracht, kon Sara Carter ook nooit bekoren!

2:51	7	Keep On The Sunny Side	(Blenkhorn)	Victor
		CARTER FAMILY		A2
3:24	8	T For Texas	(Rodgers)	Victor
		JIMMIE RODGERS		1

Na de Carter Family: Jimmie Rodgers, samen de grootste vissen die Ralph Peer wist te strikken tijdens de Bristol Sessions van 1927. Twee van de grootste namen uit de beginjaren van de Country & Western, samen 'ontdekt' tijdens éénzelfde *fieldtrip* op touw gezet door één en dezelfde persoon, zoiets sprak zelfs toen al meteen tot de verbeelding. Jimmie was bovendien de laatste artiest die op de laatste sessiedag zijn opwachting maakte, met een eigen nummer en een cover, die van Sleep Baby Sleep, wat hij gekend kon hebben van een eerder verschenen versie door Riley Puckett óf van dit origineel van George Watson uit 1911!

(starten bij 2:50):

9	Sleep Baby Sleep	(Emery)	Edison
	GEORGE WATSON		IOT1147

George Watson voor Edison in 1911 en de oudste *Sleep Baby Sleep* en je hoorde het: ook *zijn* versie was toen al geïjodeld! Het is niet gezegd dat Ralph Peer van meet af aan gecharmeerd werd door die jodel van Rodgers, maar hij *kende* Sleep Baby Sleep al van een eerdere opname die hij vier jaar eerder maakte bij zwarte blueszanger Charles Anderson.

Het is ook niet zo dat Jimmie zo bijzonder veel *aandacht* schonk aan dat geïjodel, laat staan daar meteen zijn visitekaartje van maakte. Het was *Ralph Peer* die van die gimmick Jimmie's handelsmerk maakte door zijn opeenvolgende singles *naast* de titel een *nummering* mee te geven: *T For Texas* werd *Blue Yodel No. 1*, daarna volgden No.2, No.3 en dit werd Blue Yodel No.4: *California Blues*.

3:02	10	Blue Yodel No. 4	(Rodgers)	Rounder
		JIMMIE RODGERS		2
3:07	11	Wabash Cannonball	(trad.)	Columbia
		HUGH CROSS		L121a 26

Na Jimmie Rodgers' *California Blues*, door Ralph Peer herdoopt tot Blue Yodel No. 4, komen we met de *Wabash Cannonball* terug in Carter Family vaarwater, echter: dit zijn The Originals en dus hoorde je die van Hugh Cross voor Columbia in 1929. Toen later dat jaar de Carters dit voor Victor opnamen bracht Ralph Peer hen voor het eerst in contact met Jimmie Rodgers. het is dus niet zo dat zijn twee grootste ontdekkingen mekaar al in Bristol waren tegengekomen, al raakten beider namen sedert die sessies voor eeuwig met elkaar vervlochten en wie daar nog eens een schepje bovenop deed was Ralph Peer zelf die zogezegd 'spontane' ontmoetingen tussen die twee als conversatie-singles uitbracht. Dit is de tweede: *Jimmie Rodgers visits the Carter Family in Texas*.

3:18	12	Jimmie Rodgers visits the Carter Family in Texas		Recal B6
3:10	13	Wildwood Flower	(Carter)	Recal A3
		CARTER FAMILY		

Wildwood Flower door The Carter Family, zoals zowat alles binnen hun repertoire gebaseerd op oudere, *bestaande* wijsjes en teksten, maar ere wie ere toekomt: zonder A.P. Carter waren die misschien voorgoed vergeten geraakt. Het is natuurlijk ook dank zij Ralph Peer, die voor zulk repertoire een zesde

zintuig had, dat ook wij hier nog naar luisteren, hij die zowel de Carters als Jimmie Rodgers hun leven lang is blijven volgen. Jimmie zelfs tot *na* zijn dood. Toen Jimmie Rodgers *tijdens* zijn laatste opnamesessie in 1933 finaal bezweek aan tuberculose, nam Ralph Peer het initiatief om dat lijk van New York naar huis in Meridian, Mississippi over te laten komen, zoals het *hoort* voor een gewezen 'brakeman': *per trein*, waarbij overal langs dat parcours mensen rijendik langs de spoorlijn hun medeleven kwamen betuigen, een spektakel dat geen enkele dode President hem ooit nadeed.

Dit was de allerlaatste opname die de '*Father of Country Music*' ons naliet: een blues.

3:26	14	Mississippi Delta Blues	(Rodgers/Neville)	Rounder
		JIMMIE RODGERS		13
2:17	15	Big Rock Candy Mountain	(trad.)	Victor
		HARRY McCLINTOCK		2

Na de *Mississippi Delta Blues* van Jimmie Rodgers: de *Big Rock Candy Mountain* van Harry McClintock, o.a. uit de soundtrack van *O Brother, Where Art Thou*.

Was er *na* de ontdekking van Jimmie Rodgers en The Carter Family nog enig *toekomstperspectief* voor Ralph Peer? *You bet!* Die originele *Big Rock Candy Mountain* was nog maar een eerste volgende pluim op zijn hoed. En er volgen nog drie volle afleveringen *Originals* met de rest!

EINDAFK.

Eentje om het voorlopig mee af te leren: *Indian War Whoop*, een Peer-track die achteraf terecht zou komen op de fameuze *Anthology of American Folk Music* van Harry Smith én ook weer op diezelfde soundtrack van *O Brother, Where Art Thou*. Uit Tupelo, Mississippi: Hoyt Ming & his Pep-Steppers.

3:10	16	Indian War Whoop	(Ming)	Folkways
		HOYT MING & his PEP-STEPPERS		HS2A7